

За фичери, хорохая този ден е „женската“ сватба, тъй като разнос-ките по гощавката се плащат от бащата на момичето. Фичерите рано су-тринта отмиват къната от ръцете и краката на булката. Към обяд тя е при свекървата и облича купената от нея розова или синя булчинска рокля. С музика и танци я водят при майка ѝ, за да я видят нейните гости и комшии. Сватбеното шествие тръгва оттам и се движи бавно по улиците към мяс-тото на гощавката, „дълго играят – нека всички да я видят“. Младоженци-те изчакват да се настанят всички гости и влизат последни. Поздравяват дошлите, вдигат се наздравици, а майката и свекървата даряват гостите си. Вечерта булката се прибира да преспи при родителите си. Трапезата на хорохая е разделена - отделно за мъжете и за жените и обикновено се прави “курбан”. Младоженците минават за първи път да поздравят гости-те, целуват на всеки ръка, а те им дават пари.

Най-тържествен е неделният ден. След обличане на младоженеца, начело с музиката, сватбеното шествие /”обял джала”/ тръгва към дома на булката. Носят ѝ дрехите, които тя ще облече този ден. В по-ранни години това е специално ушит нов сукман, бяла риза, престилка или нови коприне-

ни шалвари и блуза, кърпа на главата закичена с пера, цветя. При лингурарките в с. Ягода, Старозагорско - сукман с белки и опашки и бродирана риза с пришит в долния край червен конец против уроки.

През последните 40-50 години традиционните сватбени дрехи този ден са заменени с бяла рокля и бяло було.

Всички цигани/ роми приемат белия цвят като символ на чистота и щас-тие. Задължително е в деня на сватбата булката да бъде облечена от жена с първо венчило и жив съпруг и деца - животът

Младоженци „тракийски“ калайджии